

До Київського апеляційного адміністративного суду

Апелянт: позивач Олійник Дмитро Вячеславович,

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,
(код ЄДРПОУ 00022527),
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,
засіб зв'язку –тел. 2541450,
електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

**Третя особа: Комунальне підприємство «Головний
інформаційно - обчислювальний центр»,**
(код ЄДРПОУ 04013755),
вул. Космічна, 12-а, м. Київ, 02192,
засіб зв'язку –тел. 2388005,
електронна пошта: info@gioc-kmda.kiev.ua

Третя особа: Блащук Володимир Юрійович,

**на ухвалу Окружного адміністративного суду м. Києва
від 05 квітня 2011 р. у справі № 2а-4811/11/2670 (№2а-11889/10/2670)
(суддя Векуа Н. Г.)**

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

Оскаржуваною ухвалою Окружного адміністративного суду м. Києва від 05 квітня 2011 р. позов повернуто з підстави існування нібито тотожного спору. Про її існування я дізнався 13 квітня 2011 р., коли фактично отримав, що підтверджується розпискою.

Ухвала є завідомо неправосудною, спрямованою на подальші спроби судді Векуа Н. Г. на замовлення КМДА затягнути розгляд справи і розвалити її, а тому підлягає безумовному скасуванню з наступних підстав.

Суд посилається на ч. 3 ст. 108 КАС, з якої вбачається, що підставою для повернення позову є знаходження у провадженні цього або іншого адміністративного суду адміністративної справи про спір між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав. Отже, необхідним чинником повернення позову є як наявність самого провадження, так і одночасне співпадіння сторін, предмету і підстав. Відсутність хоча б одного з вказаних чинників виключає правозастосування ст. 108 КАС України.

По-перше, у провадженні Київського апеляційного адміністративного суду, як і будь-якого іншого суду немає спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав: у справі відсутні жодні докази того, що у будь-якому суді станом на 05 квітня 2011 р. таке провадження (по першій інстанції, апеляційне, касаційне) було відкрито.

По-друге, Блащук В. Ю. (третя особа) вказаний стороною справи з постановою від 28.01.2011 р., але він не вказаний стороною в оскаржуваній ухвалі від 05.04.2011 р. і так саме не вказаний стороною в ухвалях ОАС м. Києва від 10.11.2010 р. і КААС від 24.02.2011 р. Вказане свідчить що сторони також не співпадають.

По-третє, суд фактично визнає, що до КААС була оскаржена постанова від 28.01.2011 р. по цій самій справі № 2а-11889/10/2670 (в якій без розгляду була залишена позовна вимога щодо невідповідності оскаржуваного розпорядження КМДА № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» Закону України «Про інформацію»). Це свідчить про те, що до КААС була оскаржена постанова, прийнята за наслідками розгляду позову з іншим предметом (в якій вищезазначена предметна позовна вимога була відсутньою, оскільки до цього була залишена без розгляду ухвалою від 10.11.2011 р.). Таким чином, не співпадає предмет.

По-четверте, не співпадають також і підстави невідповідності оскаржуваного розпорядження КМДА № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» Закону України «Про інформацію». Крім зазначених у позові підстав, за яким була прийнята завідомо неправосудна постанова від 28.01.2011 р., зокрема статті 23 Закону України «Про інформацію», оскаржуване розпорядження не відповідає також і статті 21 цього ж Закону. Така підстава була мною заявлена у зміненій апеляційній скарзі на ухвалу суду від 10.11.2010 р. Ця скарга була отримана КААС 21.02.2011 р., проте зареєстрована з невідомих причин лише 16.03.2011 р., після чого повернута мені листом від 23.03.2011 р. Відтак, не з моєї вини ця підстава не була розглянута КААС, коли він 24.02.2011 р. скасовував неправосудну ухвалу від 10.11.2010 р., повертаючи справу у цій частині на новий розгляд. Отже, на новому розгляді цій підставі мала бути надана правова оцінка, проте цьому створені чергові штучні перешкоди поверненням позову.

Вищевказане свідчить про необґрунтованість і незаконність оскаржуваної ухвали, грубе процесуальне порушення положень ст. 108 КАС суддею Векуча Н. Г.

Також, ч. 3 ст. 15-1 КАС встановлено заборону брати участь у перегляді рішень для судді, який брав участь в ухваленні судового рішення. Суддя Векуча Н. Г. ухвалила постанову від 28.01.2011 р., після чого оскаржуваною ухвалою посиляється, що ця постанова оскаржена, а моїм позовом фактично порушуються питання спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав; отже фактично йде мова про перегляд рішення за цим спором.

Відповідно до ч. 1 ст. 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з підстави порушення вимог щодо розподілу та реєстрації справ у суді. Вказане, як і ігнорування приписів ухвали КААС від 24.02.2011 р. є підставою для постановлення в порядку ст. 208 КАС окремої ухвали.

На підставі викладеного, керуючись статтями 185, 188, 195, 199, 202 КАС України,

ПРОШУ:

поновити мені строки на апеляційне оскарження з 14.04.2011 р. (наступного дня після фактичного отримання оскаржуваної ухвали);

ухвалу Окружного адміністративного суду м. Києва від 05 квітня 2011 р. скасувати і постановити нову ухвалу з направленням справи до суду першої інстанції для продовження її розгляду.

Додатки: *копії предметно зміненої апеляційної скарги від 20.02.2011 р. з відмітками КААС про вручення, листом про повернення від 23.03.2011 р.; копії скарги з додатками для сторін, квитанція держмита 3,40 грн.*

14 квітня 2011 р.

/Позивач Олійник Д. В./